

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)
zo 6. júla 2006 *

Vo veci C-154/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Rechtbank te Amsterdam (Holandsko) zo 4. apríla 2005 a doručený Súdnemu dvoru 6. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním:

J. J. Kersbergen-Lap,

D. Dams-Schipper

proti

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,

* Jazyk konania: holandčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský, J.-P. Puissochet (spravodajca), A. Borg Barthet a A. Ó Caoimh,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pani J. J. Kersbergen-Lap,

— Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,
v zastúpení: I. F. Pardaán, splnomocnený zástupca,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster, splnomocnená zástupkyňa,

— fínska vláda, v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnená zástupkyňa,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Nwaokolo, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci E. Sharpston, QC,

- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Martin a P. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 2a, článku 10a a prílohy IIa nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999 (Ú. v. ES L 38, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 335, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci dvoch sporov medzi jednak pani Kersbergen-Lap a jednak pani Dams-Schipper proti Raad van Bestuur (správna rada) Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (úrad správy poistenia zamestnancov, ďalej len

„UWV“) vo veci odmietnutia UWV priznať dávku na základe zákona o poistení pre prípad práceneschopnosti zdravotne postihnutých mladých ľudí z 24. apríla 1997 (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, Stb. 1997, č. 177, ďalej len „Wajong“) mimo územia Holandska.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Článok 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

- a) ‚zamestnanec‘ a ‚samostatne zárobkovo činná osoba‘ znamenajú:
- i) každú osobu povinne alebo voliteľne nepretržite poistenú pre prípad jednej alebo viacerých udalostí pokrytých časťami systému sociálneho zabezpečenia pre zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby alebo v rámci osobitného systému pre štátnych zamestnancov;

...“

- 4 Článok 2 nariadenia č. 1408/71, ktorý definuje osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, v odseku 1 upresňuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby alebo študentov, na ktoré sa vzťahuje alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktoré sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov... ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

- 5 Článok 4 nariadenia č. 1408/71 s názvom „Vecná pôsobnosť“ stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

- a) nemocenské dávky a dávky v materstve;

- b) dávky v invalidite vrátane tých, ktoré sú určené na udržanie alebo zlepšenie zárobkovej schopnosti;

...

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky všeobecné a osobitné systémy sociálneho zabezpečenia, či už príspevkové alebo nepríspevkové, a systémy týkajúce sa právnej zodpovednosti zamestnávateľa alebo vlastníka lode v súvislosti s dávkami uvedenými v odseku 1.

2a. Toto nariadenie sa taktiež vzťahuje na osobitné nepríspevkové dávky, ktoré sa poskytujú podľa iných právnych predpisov alebo iných systémov ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 alebo tie, ktoré sú vylúčené na základe odseku 4, pokiaľ sú tieto dávky určené:

a) na poskytovanie doplnkového, náhradného alebo pridruženého krytia proti rizikám, ktoré sú obsiahnuté v častiach sociálneho zabezpečenia uvedených v odseku 1 písm. a) až h), alebo

b) len ako osobitná ochrana pre zdravotne postihnuté osoby.

...

4. Toto nariadenie sa nevzťahuje na sociálnu a zdravotnú pomoc

...

...“

- 6 Pokiaľ ide o osobitné nepríspevkové dávky podľa článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71, článok 10a ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10 a Hlavy III, sa osobám, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, priznajú osobitné nepríspevkové peňažné dávky uvedené v článku 4 ods. 2a, výhradne na území toho členského štátu, v ktorom majú bydlisko podľa právnych predpisov tohto štátu za predpokladu, že takéto dávky sú uvedené v prílohe IIa. Tieto dávky na svoje vlastné náklady poskytuje inštitúcia miesta bydliska.“

- 7 V prílohe IIa písm. J sa dávky, ktoré sú v Holandsku priznané pre prípad práceneschopnosti zdravotne postihnutým mladým ľuďom podľa Wajong, považujú za osobitné nepríspevkové dávky.

Vnútroštátna právna úprava

- 8 Holandsko pozná rozdielne formy poistenia pre prípad práceneschopnosti.
- 9 Zákon týkajúci sa poistenia pre prípad práceneschopnosti z 18. februára 1966 (Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, Stb. 1966, č. 84, ďalej len „WAO“) zabezpečuje zamestnancov proti riziku straty zárobku v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti. Toto poistenie je financované z príspevkov zamestnávateľov zo zárobku plateného zamestnancom. Na to, aby mal zamestnanec nárok na dávku podľa WAO, musí byť poistený v čase vzniku práceneschopnosti.

- 10 Okrem toho zákon o určení všeobecného poistenia pre prípad práceneschopnosti z 11. decembra 1975 (*Algemene Arbeidsongeschiktheidswet*, Stb. 1975, č. 674, ďalej len „AAW“) stanovoval do 1. januára 1998 povinné všeobecné poistenie pokrývajúce všetkých obyvateľov proti finančným následkom dlhodobej práceneschopnosti.
- 11 Od 1. januára 1998 bol AAW nahradený jednak zákonom o poistení pre prípad práceneschopnosti samostatne zárobkovo činných osôb z 24. apríla 1997 (*Wet arbeidsongeschiktheids verzekering zelfstandigen*, Stb. 1997, č. 176), ktorý sa týka samostatne zárobkovo činných osôb, a jednak *Wajong*, zameraným na ochranu zdravotne postihnutých mladých ľudí proti finančným následkom dlhodobej práceneschopnosti.
- 12 *Wajong* stanovuje poskytovanie minimálnej dávky pre mladých ľudí, ktorí sú už pred vstupom na trh práce úplne alebo čiastočne dlhodobo práceneschopní. Za zdravotne postihnutých mladých ľudí sa považujú rezidenti, ktorí boli práceneschopnými už v čase dovŕšenia ich sedemnásteho roku veku, alebo ktorí, v prípade neskoršieho vzniku práceneschopnosti, študovali aspoň šesť mesiacov počas školského roku bezprostredne predchádzajúceho dňu vzniku ich práceneschopnosti. Dávku nemožno poberať pred dovŕšením osemnásteho roku veku.
- 13 Výška dávky poskytovanej podľa *Wajong* závisí od stupňa práceneschopnosti a je určená vo výške 70 % minimálnej zákonom stanovenej mzdy pre prípad úplnej práceneschopnosti. Nárok na túto dávku nie je viazaný na platenie poplatkov ani príspevkov. Neviaže sa ani na podmienku týkajúcu sa vlastných zdrojov poberateľa dávky, jej výška však môže byť znížená v prípade poberania príjmu alebo súbehu tejto dávky s inými dávkami pre prípad práceneschopnosti.

- 14 Dávka podľa Wajong sa vypláca prostredníctvom Arbeidsongeschiktheidsfonds jonggehandicapten (fond práceneschopných zdravotne postihnutých mladých ľudí) a podľa článku 64 písm. a) tohto zákona je financovaná z verejných zdrojov.
- 15 Na rozdiel od AAW, ktorý nestanovoval žiadne obmedzenie, exportovanie dávky do zahraničia podľa Wajong je obmedzené. Článok 17 ods. 1 Wajong stanovuje, že „nárok na dávku pre prípad práceneschopnosti zaniká... v prvý deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom si zdravotne postihnutý mladý človek zriadil bydlisko mimo územia Holandska“.
- 16 Článok 17 ods. 7 však oprávňuje UWV neuplatniť toto ustanovenie v prípade, ak by zánik nároku na dávku bol „výrazne nespravodlivý“. V rozhodnutí týkajúcom sa smerovania v oblasti trvalého vyplácania dávky podľa Wajong v prípade odchodu poberateľa do zahraničia (Beleidsregels voortzetting Wajong-uitkering buiten Nederland, Stcrt. 2003, č. 84), ktoré nadobudlo účinnosť 2. mája 2003, Raad van Bestuur UWV upresnila, že uvedený pojem „výrazná nespravodlivosť“ znamená prípad, v ktorom jednak zdravotne postihnutý mladý človek má naliehavé dôvody zriadiť si bydlisko mimo územia Holandska a jednak je na mieste domnievať sa, že prerušenie vyplácania tejto dávky by ho poškodilo vo významnej miere. Za naliehavé dôvody sa považujú najmä dlhšie trvajúca liečba, prijatie do zamestnania s možnosťou opätovného zaradenia do pracovného procesu alebo potreba nasledovať osoby, ktoré musia opustiť Holandsko a na ktorých je zdravotne postihnutý mladý človek závislý.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 17 Pani Kersbergen-Lap, narodená 15. januára 1964, a pani Dams-Schipper, narodená 19. januára 1970, sú dlhodobo práceneschopné v rozsahu 80 % až 100 %. Dávka pre

prípád práceneschopnosti im bola priznaná pred rokom 1998 podľa AAW. Táto dávka bola zmenená 1. januára 1998 na dávku podľa Wajong. V roku 2002 sa pani Kersbergen-Lap usadila vo Francúzsku a pani Dams-Schipper v Nemecku. V dôsledku ich presťahovania UWV obom zastavil vyplácanie predmetnej dávky.

- 18 Pani Kersbergen-Lap a pani Dams-Schipper podali proti týmto rozhodnutiam sťažnosť. V oboch prípadoch Raad van Bestuur UWV vyhlásil sťažnosť za nedôvodnú a upresnil, že ani jedna zo zúčastnených sa nemôže dovoliavať „výraznej nespravodlivosti“.
- 19 Pani Kersbergen-Lap a pani Dams-Schipper podali obe proti týmto rozhodnutiam žalobu na Rechtbank te Amsterdam.
- 20 Rechtbank te Amsterdam rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa dávka podľa Wajong, zákona uvedeného v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71, považovať za osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a tohto nariadenia tak, že na osoby, ako sú žalobkyne vo veci samej, sa použije len systém koordinácie stanovený v článku 10a uvedeného nariadenia a táto dávka nemôže byť priznaná osobe, ktorá má bydlisko mimo územia Holandska?“

O prejudiciálnej otázke

- 21 Len na vnútroštátnom súde spočíva definícia predmetu otázok, ktoré tento súd hodlá položiť Súdnemu dvoru. Prináleží výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré rozhodujú o spore a ktoré musia niesť zodpovednosť za prijatie súdneho rozhodnutia, posúdiť s ohľadom na osobitosť každej veci tak nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vyhlásenie ich rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položili Súdnemu dvoru (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 1997, Van den Boogaard, C-220/95, Zb. s. I-1147, bod 16; z 20. marca 1997, Farrell, C-295/95, Zb. s. I-1683, bod 11; zo 16. marca 1999, Castelletti, C-159/97, Zb. s. I-1597, bod 14, a z 8. mája 2003, Gantner Electronic, C-111/01, Zb. s. I-4207, bod 34).
- 22 Pani Kersbergen-Lap však kladie Súdnemu dvoru v závere svojich pripomienok iné otázky, ako je tá, ktorá je predmetom rozhodnutia vnútroštátneho súdu, a dopĺňa ich ďalšími otázkami uvedenými v doplňujúcich pripomienkach. Vzhľadom na to, čo je uvedené v predchádzajúcom bode, nie je na mieste skúmať tieto otázky, ktoré prekračujú rámec otázky položenej vnútroštátnym súdom.
- 23 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či dávka poskytovaná zdravotne postihnutým mladým ľuďom, stanovená Wajong a uvedená v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71, predstavuje osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a tohto nariadenia tak, že na osobu, akou sú žalobkyne vo veci samej, sa použije len systém koordinácie stanovený v článku 10a uvedeného nariadenia a následne, či nemôže byť táto dávka vyplatená osobe, ktorá má bydlisko mimo územia Holandska.

- 24 Žalobkyne vo veci samej patria do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71, pretože sú začlenené do systému sociálneho zabezpečenia v Holandsku a ako poistené, ktoré majú bydlisko na území tohto členského štátu, by mali nárok na dávky pre prípad práceneschopnosti (pozri analogicky najmä rozsudky z 31. mája 1979, Pierik, 182/78, Zb. s. 1977, bod 4, a z 10. marca 1992, Twomey, C-215/90, Zb. s. I-1823, bod 13).
- 25 Ustanovenia o výnimkách z exportovateľnosti dávky sociálneho zabezpečenia do zahraničia upravených v článku 10a nariadenia č. 1408/71, je potrebné vykladať doslovne. Toto ustanovenie sa týka iba dávok, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 4 ods. 2a toho istého nariadenia, to znamená, že ide o dávky osobitného charakteru, a nepríspevkové, ktoré sú zároveň uvedené v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. marca 2001, Jauch, C-215/99, Zb. s. I-1901, bod 21).
- 26 Ako bolo spomenuté v bode 7 tohto rozsudku, dávka poskytnutá podľa Wajong je uvedená v zozname osobitných nepríspevkových dávok v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71, ktorý sa nachádza v prílohe IIa tohto nariadenia.
- 27 Zostáva preskúmať na jednej strane, či predmetná dávka je osobitného charakteru a predstavuje doplnkové, náhradné alebo pridružené krytie proti nepredvídaným udalostiam zodpovedajúcim jednej alebo viacerým častiam sociálneho zabezpečenia, ktoré sú obsiahnuté v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1408/71, a na druhej strane, či ide o nepríspevkovú dávku.

O osobitnom charaktere dávky podľa Wajong

Argumentácia účastníkov konania

- 28 Podľa názoru UWV, vlád, ktoré preložili svoje pripomienky a Komisie Európskych spoločenstiev osobitné dávky stanovené v článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71 sú dávkami zmiešaného charakteru.
- 29 Podľa vyššie uvedených vedľajších účastníkov konania s výnimkou vlády Spojeného kráľovstva, ktorá neupresnila povahu uvedenej dávky, dávka poskytovaná podľa Wajong má typické znaky zmiešanej dávky. Patrí jednak do sociálneho zabezpečenia, keďže nárok na ňu vzniká podľa kritérií poskytovania uplatňovaných v tejto oblasti osobám, ktorým vznikla nepredvídaná udalosť (praceneschopnosť) zvyčajne pokrytá dávkou sociálneho zabezpečenia, a jednak do sociálnej pomoci, keďže sa nezakladá na odpracovanom období alebo príspevku a zabezpečuje minimálny príjem na živobytie zdravotne postihnutým mladým ľuďom v období, keď sú na ňu odkázaní. Takáto dávka je vždy úzko spojená so sociálno-ekonomickou situáciou dotknutej krajiny a jej výška, stanovená na základe minimálnej mzdy v Holandsku, zohľadňuje životnú úroveň v tomto členskom štáte.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 30 Osobitná dávka v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71 je definovaná svojím účelom. Nahrádza alebo dopĺňa dávku sociálneho zabezpečenia a má charakter sociálnej pomoci odôvodnenej hospodárskymi a sociálnymi potrebami a stanovenej

právnou úpravou s objektívnymi kritériami (pozri rozsudok z 29. apríla 2004, Skalka, C-160/02, Zb. s. I-5613, bod 25, a citovanú judikatúru).

- 31 Ako zdôrazňuje holandská vláda, dávka podľa Wajong je náhradnou dávkou určenou osobám, ktoré nespĺňajú poisťné podmienky nároku na dávku v invalidite podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1408/71. Zabezpečujúc minimálny príjem sociálne slabšej skupine (zdravotne postihnutí mladí ľudia), dávka podľa Wajong má charakter sociálnej pomoci odôvodnenej hospodárskymi a sociálnymi potrebami. Okrem toho priznanie nároku na túto dávku spočíva v objektívnych kritériách stanovených zákonom.
- 32 Pokiaľ ide o skutočnosť, že dávka vo veci samej sa priznáva bez posúdenia potrieb alebo majetkových pomerov žiadateľov, ako uvádza Komisia, väčšina zdravotne postihnutých mladých ľudí by bez tejto dávky nemala dostatočné prostriedky na živobytie.
- 33 Uvedená dávka je navyše úzko spojená so sociálno-ekonomickou situáciou v Holandsku, keďže je odrazom minimálnej mzdy a životnej úrovne v tomto členskom štáte. Súdny dvor však už pripustil, že dávky úzko spojené so sociálnym prostredím sa môžu priznať s výhradou podmienky bydliska v členskom štáte príslušnej inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. septembra 1988, Lenoir, 313/86, Zb. s. 5391, bod 16; zo 4. novembra 1997, Snares, C-20/96, Zb. s. I-6057, bod 42, a z 31. mája 2001, Leclere a Deaconescu, C-43/99, Zb. s. I-4265, bod 32).
- 34 Z toho vyplýva, že dávka poskytovaná podľa Wajong musí byť kvalifikovaná ako osobitná dávka v zmysle nariadenia č. 1408/71.

O nepríspevkovom charaktere dávky podľa Wajong

- 35 Podľa názoru UWV, vlád, ktoré predložili svoje pripomienky, a Komisie dávka Wajong nemá príspevkový charakter.
- 36 Určujúce kritérium v tejto veci spočíva v spôsobe skutočného financovania predmetnej dávky (pozri v tomto zmysle rozsudok Jauch, už citovaný, body 32 a 33). Súdny dvor skúma, či je toto financovanie priamo alebo nepriamo zabezpečené zo sociálnych príspevkov alebo z verejných zdrojov.
- 37 Zdroje potrebné na financovanie dávky podľa Wajong sú však hradené z prostriedkov štátnej pokladne, teda z verejných zdrojov. Navyše priznanie tejto dávky nepodlieha podmienke, že poberateľ musí mať rovnako nárok na inú dávku sociálneho zabezpečenia príspevkového charakteru. Vzhľadom na kategóriu, do ktorej patria uvedení poberatelia, nemožno uvažovať ani o nepriamom financovaní prostredníctvom príspevkov.
- 38 Je preto preukázané, že dávka poskytovaná podľa Wajong musí byť považovaná za nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71.

O porušení nadobudnutého práva

Argumentácia účastníkov konania

- 39 Pani Kersbergen-Lap tvrdí, že neexportovateľnosť dávok uvedených v článku 10a nariadenia č. 1408/71 nemožno namietat' proti poberateľom dávky prijatej pred rokom 1998 na základe AAW. V opačnom prípade by išlo o porušenie nadobudnutého práva.

- 40 V skutočnosti v čase nadobudnutia účinnosti Wajong v roku 1998 a zápisu uvedenej dávky ako osobitnej nepríspevkovej dávky do prílohy IIa nariadenia č. 1408/71 žalobkyne vo veci samej poberali dávku pre zdravotne postihnutých mladých ľudí podľa AAW, ktorá nepodliehala žiadnemu obmedzeniu, pokiaľ išlo o jej exportovateľnosť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 41 Bez toho, aby bolo potrebné overiť, či cieľom dávky podľa Wajong bolo zabezpečiť pokračovanie dávky poskytovanej podľa AAW pod iným názvom, osoba nachádzajúca sa v rovnakej situácii ako žalobkyne vo veci samej, sa nemôže, v rozpore s tým, čo uvádza pani Kersbergen-Lap, dovoľávať zásady zachovania nadobudnutých práv a poberať predmetnú dávku bez ohľadu na to, či si zriadila bydlisko mimo územia Holandska.
- 42 V skutočnosti ak retroaktívne uplatnenie nariadenia odporuje zásade právnej istoty, a to bez ohľadu na prípadné priaznivé alebo nepriaznivé účinky takéhoto uplatnenia pre dotknutú osobu, uvedená zásada vyžaduje, aby bol každý skutkový stav, ak nie je výslovne stanovené inak, riadne posúdený vo svetle účinných právnych noriem (rozsudok z 12. októbra 1978, Belbouab, 10/78, Zb. s. 1915, bod 7). Ak je teda novo prijatý zákon účinný len do budúcnosti, uplatní sa, okrem výnimiek, aj na budúce následky situácií, ktoré vznikli počas účinnosti predchádzajúceho zákona (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. februára 1978, Bauche a Delquignies, 96/77, Zb. s. 383, bod 48; z 25. októbra 1978, Koninklijke Scholten-Honig a De Bijenkorf, 125/77, Zb. s. 1991, bod 37; z 5. februára 1981, P./Komisia, 40/79, Zb. s. 361, bod 12; z 10. júla 1986, Licata/Hospodársky a sociálny výbor, 270/84, Zb. s. 2305, bod 31, a zo 7. februára 2002, Kauer, C-28/00, Zb. s. I-1343, bod 20).

- 43 Nadobudnutie účinnosti Wajong a jeho zápis do prílohy IIa nariadenia č. 1408/71 nastali pred tým, ako sa žalobkyne vo veci samej presťahovali mimo územia Holandska. S výnimkou opačného prechodného ustanovenia najmä v nariadení Rady č. 1223/98 zo 4. júna 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1408/71 a nariadenie (EHS) č. 574/72, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia č. 1408/71 (Ú. v. ES L 168, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 292), právne dôsledky (exportovateľnosť alebo neexportovateľnosť dávky poskytovanú podľa Wajong do zahraničia) vzniknuté v predmetnom skutkovom stave (zriadenie bydliska mimo územia Holandska) je preto potrebné skúmať vo svetle právnych noriem účinných v čase vzniku tohto skutkového stavu, teda vo svetle nových ustanovení.
- 44 V dôsledku toho je na mieste odpovedať na položenú otázku, že dávka poskytovaná podľa Wajong sa má považovať za osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71 tak, že sa použije len systém koordinácie stanovený v článku 10a uvedeného nariadenia, pričom táto dávka nemôže byť priznaná tomu, kto má bydlisko mimo územia Holandska.

O trovách

- 45 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Dávka poskytovaná podľa zákona o poistení pre prípad práceneschopnosti zdravotne postihnutých mladých ľudí z 24. apríla 1997 (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) sa má považovať za osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999, tak, že sa použije len systém koordinácie stanovený v článku 10a uvedeného nariadenia, pričom táto dávka nemôže byť priznaná tomu, kto má bydlisko mimo územia Holandska.

Podpisy